

SZERKESZTŐK-OLVASÓK

Kolozsvárt, 1974. III. 4.
KORUNK szerkesztősége

Kedves Barátaim!

Közös leveletek, talán valamennyi közül, amelyeket 70. születésnapomra kaptam, leginkább a szívemre hatott. Mintha az öreg Gaál Gábor szolt volna hozzám, olyan jobb napjaiban, amikor a baráti kitarulkozás az érzelmeit felszínre hozta. Nagyon melegen köszönöm, amint hogy néhányatok személyes tisztelgése is igen-igen jólesett. Ritkán történik meg, hogy az ember irodalmi bölcsője túléli azt, akit ringatott, s meg nem kopva, új szellemben, ifjú munkatársakkal, új körülmények között rengeti tovább azt az ügyet, amelyet Gaál Gábor mindig is oly következetesen vitt előre a mai napok felé. Dörmögnivalóra persze találna okot, amint hogy mindig is talált, s talán én is vele dörmögnék.

De hagyjuk ezt, örvendjünk, aminek örvendhetünk. Én mindenesetre most csak erre gondolok, legfeljebb csak azért aggódom: a sok jókívánságból vajon mit valósíthatok meg. A 70 esztendő mégsem 30. Ismét és újra szívből megköszönöm, amit ebből az alkalomból nemcsak az illendőség kedvéért, hanem a régi barátság forráságával megköszönhetek.

Baráti szeretettel s elvtársi
hűséggel:

Nagy István

KOZÁN IMRE nyug. agrármérnök (Csíkszereda). — Az 1974-es évkönyvet lapozgatva, nagyon megörültem *A honismeret ébécéskönyve* című írásnak, és annak, hogy az évkönyvben mezőgazdasági vonatkozású dolgok is előbukkannak. Különösen jólesett az, hogy a 141. oldalon Csathó János egykori tanáromról olvastam. Ő tanította nekem a természetrajzot a csíksomlyói főgimnáziumban, és nagy szerepe volt abban, hogy agrármérnök lettem, amely minőségemben 53 évet dolgoztam. Gratulálok az említett íráshoz és egész kiadványukhoz.

SZÉKELY MIHÁLY tanár (Nagyenyed). — A Bethlen Gábor Líceum megkapta folyóiratuk 1974. 2. számát, amelyet magam is áttanulmányoztam. Nagyon jó munkát végzett a szerkesztőség; a februári számban értékes művészettörténeti dokumentumot juttatott el olvasóinak, amelyért köszönetet mondunk. Tanártársaim is elismerően beszélnek a számról, úgyhogy nemcsak személyes véleményem tolmácsolok.

Levél a szerkesztőséghez

A régi Korunk olvasója és a harmincas évektől a folyóirathoz szorosan kapcsolódó munkatársa voltam. És éppoly meleg írói és olvasói kapcsolatok fűznek az új Korunkhoz is. Ezért tartom szükségesnek jelezni, hogy az utóbbi időben olyan tanulmány is jelent meg a lapban, amely filozófiailag vitatható tételeket tartalmaz. Távolról sem gondolok a kutatási és gondolatszabadság korlátozására. A vitát világnézetünk gazdagítása érdekében elengedhetetlennek tartom. De más kérdés a kutatási szabadság, és más a világnézeti szempontból lényeges kérdések nem tisztázása. Ami az előbbi értelemben meggondolkoztatásra készített, az Szócs Géza cikkének (*Proteusz a parton alakoskodik*, Korunk, 1973. 12.) alapműszere, amellyel Weöres Sándor költészetét elemzi. Egyetértek azzal, hogy költőknél is keresni kell a szellemi elődöket, a rájuk ható filozófiákat — ez különben az irodalomszociológia egyik fontos feladata is. Meglepő volt azonban számomra — a különben kétségtelenül tehetségre valló I. éves egyetemi hallgató

tanulmányában — a „gonoszul ignoráltság“-ra való utalás, amely azt a látszatot keltheti, hogy az írás szerzője figyelmen kívül hagyta a régi és az új Korunknak az alkotó marxizmus érvényesítését mindenkori feladatának tekintő munkáját, az RKP-nak és szocialista államunknak a művelődéspolitikában követett szempontjait.

Meggyőződésem, hogy az idézett mondatrész szerkesztőségi figyelmetlenség következtében maradt a szövegben. A jövőben, úgy vélem, gondosabb munkával kerülni kell az ilyen nem kívánatos megfogalmazásokat.

Aszódy János

A szerkesztőség megjegyzése. — Munkatársunk bíráló soraival egyetértünk. Szerkesztőségünknek valóban körültekintőbb munkával kell érvényesítenie a fenti levélben újrafogalmazott alapelveket: az alkotó marxizmus szolgálatát, pártunk marxi—lenini művelődéspolitikája szellemében. Ez a művelődéspolitikai különben mindenkori szerkesztői munkánk alapját képezte.

*

A *Korunk Évkönyv 1974* szerzői és szerkesztői, valamint olvasói közötti találkozókat sorát folytatva, ez év március 13-án a Magyar Nemzetiségű Dolgozók Szabványos Megyei Tanácsának meghívására Medgyesen, a szakszervezeti művelődési házban tartott előadást Herédi Gusztáv és Veress Zoltán; március 19-én a kolozsvári Szabadegyetem esztétikai kollégiumának látogatóival találkozott az évkönyv tizenhét, Kolozsváron élő szerzője; április 2-án a dési Andrei Mureșanu Középiskolában tartott előadást Enyedi Sándor, Gaal György, Jordáky Lajos és Szilágyi Júlia; április 4-én pedig a kolozsvári Brassai Sámuel Középiskola esti tagozatának diákjaival találkozott Szilágyi Júlia és Veress Pál, az alkalomra külön meghívott Nagy István társaságában.

